زیر آسمان فیروزه‌ای

در دومین سالانه «موسیقی ما» انجام می‌شود

معرفی بهترین‌های موسیقی

● **شرق:** آلبوم‌های «باده‌تویی»، «نه فرشته‌ام نه شیطان»، «امپراطور»، «شخصی»، «باران تویی» و «وکاپلا ۲» بیشترین آرای نامزدهای بخش‌های مختلف دومین جشن سالانه «موسیقی ما» را از آن خود کرده‌اند. دومین جشن سالانه «موسیقی ما» با شعار «جشن همدلی اهالی موسیقی ایران» و با معرفی برترین‌های این حوزه در سال ۹۲، دوشنبه ۳۱شهریور در تالار وحدت تهران برگزار می‌شود. نامزدهای بهترین آلبوم موسیقی اصیل ایرانی در بخش کارشناسی شامل آلبوم‌های «باده تویی»، «برف‌خوانی»، «چه آتش‌ها»، «ریزدانه‌های الماس»، «سراسر مه» و «نه فرشته‌ام نه شیطان» و نامزدهای دریافت تندیس بهترین آلبوم موسیقی اصیل ایرانی در بخش مردمی شامل آلبوم‌های «بی‌منت می»، «چه آتش‌ها»، «خانه دوست کجاست»، «نه فرشته‌ام نه شیطان» و «یار مست» هستند. آلبوم‌های «باران تویی»، «رد انگشتان من»، «سربداران»، «لیوا»، «وکاپلا ۲» و «ملکه» نامزدهای بهترین آلبوم موسیقی تلفیقی، فیلم و سایر ژانرها در بخش کارشناسی و آلبوهای «این خرقه بیانداز»، «باران تویی»، «بعد یازدهم»، «لیوا» و «وکاپلا ۲» نامزدهای بهترین آلبوم موسیقی تلفیقی، فیلم و سایر ژانرها در بخش مردمی هستند. نامزدهای بهترین آلبوم موسیقی پاپ در بخش کارشناسی نیز آلبوم «۲۸»، «آسمان می‌گرید امشب»، «امپراطور»، «ساعتا خوابن»، «شخصی» و «یک لحظه عاشق شو» و نامزدهای بهترین آلبوم موسیقی پاپ در بخش مردمی آلبوم «۲۸»، «اکسیژن»، «۹۳»، «امپراطور»، «شخصی» و «لعنت به من» از مازیار فلاحی هستند. قطعه‌های «باده تویی»، «چرا رفتی؟»، «چه نزدیک است»، «راه کابل»، «کولی» و «کهن دیار» نامزدهای بهترین قطعه موسیقی اصیل ایرانی در بخش کارشناسی و قطعه‌های «چرا رفتی؟»، «چه آتش‌ها»، «کهن دیار»، «می‌چرخد این تسبیح» و «یار مست» نامزدهای بهترین قطعه موسیقی اصیل ایرانی در بخش مردمی معرفی شده‌اند. نامزدهای بهترین قطعه موسیقی تلفیقی، فیلم و سایر ژانرها در بخش کارشناسی را قطعه‌های «این خرقه بیانداز»، «باران تویی»، «برف روی کاج‌ها»، «دلشدگان»، «سایه خورشید»، «لیوا» و نامزدهای بهترین قطعه موسیقی تلفیقی، فیلم و سایر ژانرها در بخش مردمی را قطعه‌های «این خرقه بیانداز»، «باران تویی»، «برف روی کاج‌ها»، «دلشدگان» و «لیوا» تشکیل می‌دهند. نامزدهای بهترین قطعه موسیقی پاپ در بخش کارشناسی شامل «اکسیژن»، «امپراطور»، «توبه شکستم»، «خواب سیاه»، «یخبندونای قطبی چشمات» و نامزدهای بهترین قطعه موسیقی پاپ در بخش مردمی شامل «اکسیژن»، «امپراطور»، «برگرد»، «پناه»، «فکر بکر» و «یه خونه» هستند. تهمورس پورناظری برای «نه فرشته‌ام نه شیطان»، حسین علیزاده برای «باده تویی، ملکه»، علی قمصری برای «چه آتش‌ها» و «برف‌خوانی»، اردوان کامکار برای «ریزدانه‌های الماس» و آرش کامور برای «سراسر مه» نامزدهای بهترین آهنگساز موسیقی اصیل ایرانی و امیرعلی بهادری برای «یه جور دیگه»، «دریا»، «امپراطور» و «۲۸»، رضا تاج‌بخش برای «یک لحظه عاشق شو»، شهاب رمضان برای «جشن تنهایی و «۲۸»، علیرضا قرایی‌منش برای «یه دنیا حرف، یک لحظه عاشق شو، یه حالی دارم این روزها» و مهدی یراحی برای «امپراطور» نامزدهای بهترین آهنگساز موسیقی پاپ شده‌اند. اشکان آبرون، علی بیرنگ، رضا تاج‌بخش، کوشان حداد، سیروان خسروی و هومن نامداری هم نامزدهای بهترین تنظیم‌کننده موسیقی پاپ و تلفیقی و مونا برزویی، روزبه بمانی، بابک صحرایی، زهرا عاملی و نیلوفر لاری‌پور نامزدهای بهترین ترانه‌سرایی شده‌اند.

بنیاد هانیبال الخاص راه‌اندازی می‌شود

تقدیر از نقاش شاعرانه‌ها

شرق: مراسم بزرگداشت هانیبال الخاص که قرار بود با سخنرانی آیدین آغداشلو برگزار شود درحالی بدون حضور این منتقد برپا شد که با خبر راه‌اندازی بنیادی برای این هنرمند آشوری همراه شد. مجید ملانوروزی، مدیرکل هنرهای تجسمی و سرپرست موزه هنرهای معاصر تهران در مراسم بزرگداشت هانیبال‌الخاص که شنبه، ۲۲شهریور در سالن اجتماعات موزه برگزار شد، گفت: «هانیبال الخاص یکی از بزرگ‌ترین ارکان آموزش هنر معاصر ایران بود و بسیاری از هنرمندان، شاگردان الخاص بوده‌اند. کاری که الخاص در آموزش کرد این بود که هریک از شاگردان را با فرهنگ بومی خودشان آشنا و همراه می‌کرد. همکاری هنر و ادبیات در آثار هانیبال الخاص مشهود و پررنگ است.» سرپرست موزه هنرهای معاصر تهران سپس اظهار امیدواری کرد که فرصتی فراهم شود تا آثار هانیبال الخاص چاپ و دیده شود و خدماتی که اقلیت‌های مذهبی در فرهنگ و هنر ما داشته‌اند بیشتر پاس داشته شود. یوناتن بت کلیا، نماینده آشوری‌ها در مجلس شورای اسلامی و دبیرکل اتحادیه جهانی آشوریان در ادامه این مراسم عنوان کرد:

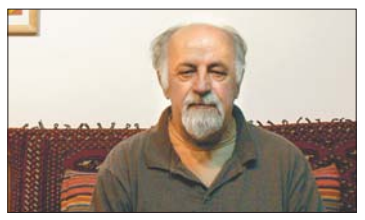

«برای زدودن درد فراموشی از هنرمندان آشوری ایران بر آن شدیم تا با یادمان‌هایی یاد آنها را زنده کنیم و این امر ابتدا با بنیادنهادن بنیاد هانیبال الخاص اتفاق می‌افتد. راه‌اندازی سایت، نخستین قدم در راه ایجاد بنیاد و جایزه جهانی الخاص است.» او از افرادی که عکس یا آثاری از هانیبال الخاص دارند خواست تا آنها را به دبیرخانه بنیاد الخاص ارسال کنند. بونا الخاص، فرزند هانیبال الخاص گفت: «پدرم همیشه می‌خواست یک گالری و موزه داشته باشد که تاکنون محقق نشده است. امیدواریم هر هنرمندی که می‌رود آثارش ثبت و نگهداری شود.» احمد محیط طباطبایی، مشاور رییس پژوهشگاه میراث فرهنگی و قائم‌مقام ایکوم نیز در این مراسم گفت: «ضرورت دارد موزه فرهنگ و تمدن آشوری در تمدن ایران راه‌اندازی شود و برای این منظور هانیبال الخاص به‌عنوان هنرمند شاخص این مشخصه را دارد.» دو فیلم «نامه‌ای به آسمان» از آرش ربیسیان و «زرد، سرخ، آبی» از فرزاد توحیدی که درباره هانیبال الخاص ساخته شده‌اند، به نمایش درآمد و در پایان از سایت هانیبال الخاص رونمایی شد.

سهراب شهید ثالث در جشنواره BFI

شهیدثالث به روایت داوودنژاد

او هیچ‌وقت خوب فهمیده نشد

بهناز شیربانی: سه‌شنبه ۲۵شهریور فیلم سینمایی «یک اتفاق ساده»، ساخته سهراب شهیدثالث و یکی از فیلم‌های ماندگار تاریخ سینمای ایران در سالن موزه سینما به نمایش گذاشته خواهد شد؛ فیلمی که یکی از آغازگران موج نوی سینمای ایران بود. با نمایش «یک اتفاق ساده» در گروه سینمایی هنر و تجربه، اولین فیلم سینمایی این گروه روی پرده می‌رود. گروهی که قرار است فیلم‌های صاحب‌سبک و پیشروی سینما را به اکران عمومی هرچند محدود برساند. این اتفاق هم قرار است با «یک اتفاق ساده» آغاز شود. فیلمی که بعد اکران کوتاهی در موزه سینما برای بازسازی خواهد رفت و در زمستان اکران عمومی می‌شود. در این مراسم خسرو سینایی، امید روحانی نویسنده این فیلم و هوشنگ گلمکانی سخن خواهند گفت. یک اتفاق ساده نخستین ساخته سهراب شهیدثالث در سال ۱۳۵۲ است. او که از بنیانگذاران کانون سینماگران پیشرو بود، بعد از بازگشت به ایران در زمینه فیلم مستند فعال شد. با ساخت «یک اتفاق ساده» که روایتی ساده از یک سوزنبان است، وارد سینمای ایران شد. «محمد زمانی، به خلاف تذکر نگهبان خط آهن، با عبور از روی ریل به مدرسه می‌رود. او به درس و تذکرهای معلم توجهی ندارد و به همین دلیل معلم او را جریمه می‌کند. مادر زمانی بیمار و بستری است و پسر کارهای خانه را انجام می‌دهد. پدر او (آنه محمد تاریخی)، که صیاد است، اعتنایی به زن و فرزندش ندارد. مادر محمد می‌میرد و پدرش پس از به‌خاک‌سپردن همسر، علاقه بیشتری به محمد نشان می‌دهد. پدر می‌کوشد کت نیم‌داری برای محمد خریداری کند و وقتی معامله سرنمی‌گیرد، پدر از مغازه بیرون می‌زند و محمد در طول خیابان به‌دنبال او به‌راه می‌افتد.» فیلم‌های شهیدثالث به‌دلیل ساختاری کمتر رنگ اکران عمومی را دیدند. این فیلم که به‌گفته بسیاری از صاحب‌نظران موجی نو در سینمای ایران ایجاد کرد و بسیاری از فیلمسازان تحت‌تاثیر نگاه او بودند؛ علیرضا داوودنژاد کارگردان پیشکسوت سینما نیز چنین نظری دارد. او معتقد است که فیلم‌های شهیدثالث نه تنها در فیلمسازان داخلی بلکه در کلیت سینمای دنیا نیز اثرگذار بود. داوودنژاد در این گفت‌وگو از دریچه نگاه خودش به فیلمسازی شهیدثالث نگاه کرده است.

با توجه به اینکه فیلم سینمایی «یک اتفاق ساده» به‌زودی نمایشی در طرح سینمای هنر و تجربه خواهد داشت. کمی به گذشته برگردیم و این فیلم را از جایگاه کارگردانی نگاه کنیم. به‌نظر شما این فیلم به‌لحاظ کارگردانی چگونه فیلمی است و چه جایگاهی در تاریخ سینمای ایران دارد؟

درشرایطی که سانسور رابطه سینما و زندگی را قطع کرده بود و هجوم فیلم خارجی، جریان فیلمسازی را به‌سمت کپی‌برداری و تقلید می‌برد و کلیشه‌های رایج در سینمای تجاری دنیا بیش از پیش خودش را به انتخاب موضوع و ساختار اجرایی فیلم‌ها تحمیل می‌کرد؛ فیلمسازانی در ایران بودند که درمقابل این جریان نیرومند مقاومت می‌کردند و در تلاش بودند یک‌زبان بومی، ملی، شخصی و هنرمندانه برای سینمای ایران پیدا کنند. در میان اینگونه فیلمسازان برجسته، سهراب شهیدثالث یک‌جایگاه استثنایی دارد.

می‌توانید از چند ویژگی آثار شهیدثالث بگویید؟

او با چشم باز و گوش باز و حساسیت انسانی بالا متوجه شد که بهترین روش برای نزدیک‌شدن به واقعیت زندگی جاری، توجه به متن روزمره زندگی انسانی است. فیلم‌های او از لحاظ موضوع و اجرای سینمایی یعنی قصه، شخصیت‌پردازی، روابط انسانی، ریتم، سرعت و ساختار، تحت‌تاثیر این توجه ویژه به متن امر واقع، از تازگی فوق‌العاده‌ای برخوردار بود. او در «یک اتفاق ساده» و «طبیعت بی‌جان» با استقلال کامل از آنچه سینمای جهانی و سینمای داخلی تحت‌عنوان فیلمسازی می‌شناخت، به‌طرز جسورانه و شگفت‌آوری متن روزمرگی را آنچنان که هست در مرکز توجه قرار داد و جهان تازه‌ای را در فیلم به‌وجود آورد و مشهورترین پلان در فیلم «طبیعت بی‌جان» که دقایقی طولانی، یک‌پیرزن درحال نخ‌کردن سوزن است، شاید اشاره‌ای پرمعنا به همین باریک‌اندیشی و دقت او به بیان سینمایی است.

فکر می‌کنید فیلم‌های سهراب شهیدثالث آنچنان که باید در جشنواره‌های جهانی موفق بود؟

بله

و دلیل این موفقیت؟

نوع نگاه سینمایی شهیدثالث به انسان، روابط انسانی جامعه و جهان آنقدر تازگی داشت که هم در ایران و هم در دنیا کسانی را که نسبت به ظرفیت‌های بیان سینمایی اهل توجه و کنجکاوی و دقت بودند، تحت‌تاثیر قرار داد. در سینمای خود ما فیلمسازانی هستند که با الهام از شهیدثالث راه‌های تازه‌ای را در فیلمسازی طی کردند و تاثیرگذاری سینمای او فقط محدود به ایران نبود و در خلال جشنواره‌های جهانی در کلیت سینمای دنیا نیز اثرگذار بود؛ اگرچه این تاثیر چندان آشکار نباشد.

بعد از موفقیت «طبیعت بی‌جان» و «یک اتفاق ساده» چه روندی در فیلمسازی سهراب شهیدثالث رخ داد؟

شهیدثالث هیچ‌وقت خوب فهمیده نشد و آنچنان که باید، با او برخورد نشد، او دنبال شرایطی بود که فارغ از هر نوع دغدغه‌ای به جریان فیلمسازی خودش ادامه بدهد، ولی به‌هرحال گرفتاربودن سینما مثل هر هنر دیگری در چنگ اقتصاد و سیاست، امکان و مجال به‌وجودآمدن آن شرایط را برای او فراهم نکرد.

چهره روز

فرشچیان «هبوط» را تصویر می‌کند

● **مهر:** محمود فرشچیان، استاد هنر نگارگری ایران از ساخت ضریح حضرت عبدالعظیم حسنی (ع) با حضور هنرمندان اصفهانی و همچنین خلق دو تابلو جدید با موضوع «هدایت» و «داستان آدم و حوا» خبر داد. محمود فرشچیان درباره پروژه ساخت ضریح حرم مطهر حضرت‌عبدالعظیم حسنی(ع) گفت: مرحله طراحی آن را به پایان رسانده‌ام و قرار است با حضور استادکاران و هنرمندان اصفهانی کار ساخت آن آغاز شود. فرشچیان که پیش از این طراحی ضریح امام‌حسین(ع) را نیز به انجام رسانده است، درباره تداوم برنامه‌هایش در زمینه طراحی ضریح ائمه توضیح داد: اگر برای طراحی ضریح ائمه و اماکن متبرکه دیگر به من مراجعه شود، با جان و دل به‌صورت افتخاری و بدون دریافت هیچ وجهی می‌پذیرم و انجام خواهم داد. این پیشکسوت هنر نگارگری ایران در ادامه درباره تازه‌ترین آثار نگارگری خود بیان کرد: اخیرا تابلو «معراج» را به آستان مقدس امام‌رضا(ع) اهدا و به‌تازگی هم کار روی دو تابلو را شروع کرده‌ام که موضوع یکی از آنها «هدایت» است و دیگری درباره موضوع رانده‌شدن حضرت آدم از بهشت و خوردن میوه ممنوعه است.

خبر روز

کنسرت پاپ برای کودکان «غزه»

● **شرق:** خوانندگان پاپ هفته دوم مهرماه برای حمایت از کودکان بی‌پناه غزه در تالار کشور روی صحنه می‌روند. مجوز اجرای صحنه‌ای همایش (هم‌آوایی عشق و امید با کودکان بی‌پناه غزه) برای خوانندگان پاپ مانند سیروان و زانیار خسروی، مرتضی پاشایی، کیارش حسن‌زاده، مهدی یراحی، بنیامین بهادری، بهنام صفوی، فرزاد فرزین، رضا یزدانی و رضا صادقی از سوی واحد نظارت و ارزشیابی دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی صادر شد. کنسرت‌های سیروان خسروی و زانیار خسروی ۱۰مهر، مرتضی پاشایی ۱۱مهر، کیارش حسن‌زاده ۱۱مهر، مهدی یراحی ۱۲مهر، بنیامین بهادری ۱۲مهر، بهنام صفوی ۱۴مهر، گروه موسیقی «شوک» به سرپرستی و خوانندگی فرزاد فرزین ۱۴مهر، رضا یزدانی ۱۵مهر و گروه موسیقی مشکی‌پوشان به سرپرستی و خوانندگی رضا صادقی ۱۵مهر برگزار می‌شوند. همچنین امتیاز مجوز این اجراهای صحنه‌ای برای موسسه فرهنگی - هنری حافظ صادر شده است.

کارناوال شادی از «فلسطین» تا «تئاترشهر»

شهر در قرق عروسک‌ها

عکس: ایسنا

هلیا آبادی: ساعت تازه از پنج گذشته بود اما خیابان فلسطین پر از رنگ بود و عروسک. مدت‌ها بود که کسی چنین کارناوال یا گردهمایی عروسک‌ها و کودکان را ندیده بود. عروسک‌ها به خیابان آمده بودند، دختران و پسرانی با لباس‌های شاد، بادکنک و عروسک در دست در کوچه شمشاد دورهم‌جمع شدند، آنها تنها نیستند بیشتر عروسک‌گردانان سالیان دور و نزدیک هم هستند، از هنگامه مفید گرفته تا نگار استخر و سنجدش. هنگامه مفید کارگردانی عروسک‌هایی را که به میهمانی آمده بودند، برعهده داشت و نگران بود که همه‌چیز به‌خوبی انجام شود. عروسک‌ها بزرگ و کوچک، نخی و خیمه‌شب‌بازی، نخود و خورشید و نقاره‌زن، سیمرغ و اژدها، همه به‌ردیف می‌شوند و در خیابان پردرخت حرکت می‌کنند. بعضی نگران زیرگذر هستند و برخی نگران روسری‌ها که نکند حاشیه‌ساز شود. مقواهای رنگی با چند شعار «آسمان آبی عروسک‌ها»، «آرزوی عروسک‌ها جهانی پر از صلح و آرامش» و «عروسک‌ها زباله تولید نمی‌کنند. بادکنک‌ها آنقدر زیاد هستند که کودکان هرچه می‌خواهند برمی‌دارند. مسیر بی‌آرتی خیابان انقلاب تا چهارراه ولیعصرمی‌شود کارناول عروسک‌ها و عروسک‌گردانان و کودکان. مردم با تعجب نگاه می‌کنند، از پشت ماشین‌ها و اتوبوس‌هایی که در مسیر هستند، باورشان نمی‌شود که می‌شود در خیابان راه رفت و شاد بود. مرضیه برومند، دبیر این دوره جشنواره عروسکی با عروسک سارا در دست، همراه جمعیت، نگران است که نکند نقاره‌زن لحظه‌ای صدای سازش را قطع کند یا سورنازن جا بماند. کف‌وسوت و جیغ و شادی در خیابان شنیده می‌شود و این همان چیزی بود که مرضیه برومند در مراسم افتتاحیه هم به آن اشاره کرد: «عروسک‌ها از همه‌جای ایران حتی از کشورهای دیگر آمده‌اند تا در جشن ما شرکت کنند. امیدوارم دنیا به سمت شادشدن برود و هیچ بچه‌ای آزار نبیند، کشته نشود و حقش پایمال نشود. امیدوارم جشنواره ما برای ادامه شادی باشد و عروسک‌ها به همه کمک کنند تا زندگی بهتری داشته باشیم.» مراسمی که در جلوی تئاترشهر برگزار شد؛ ساده و صمیمی بود و میهمان‌هایی چون «مهتاب کرامتی»، سفیر صلح یونیسف و «فاطمه معتمدآریا» هم کوتاه در آن سخن گفتند. از آرزوی شادی و امیدواری برای زیبابودن دوران کودکی، اینکه عروسک‌ها قلب‌های مهربان همه را به همدیگر نزدیک می‌کنند و کمک می‌کنند تا همه شادتر و بهتر زندگی کنیم، گفتند. «حمید جبلی» چهره ماندگار عروسکی که او را از ۲۵سال پیش «خونه مادربزرگه» تا کلاه‌قرمزی و پسرخاله می‌شناسیم، میهمان ویژه‌تری بود و مجموعه عکس «به‌یاد گذشته» را در تئاتر شهر به نمایش گذاشته است، او هدفش از برگزاری این نمایشگاه را یادآوری سختی‌ها و مشکلات تولید مجموعه عروسکی «خونه مادربزرگه» دانسته است؛ «یک نوستالژی جذاب و جالب‌توجه». رسول نجفیان هم در بین مردم بود و سخنران افتتاحیه. مردم با دیدن مرضیه برومند از شهرموشهای ۲ می‌گفتند و به طرف جایی می‌رفتند که چندنفر عروسک‌های کپلک و... از این فیلم سینمایی را در دست داشتند.

یاد عروسک‌ساز پاتال در کنار «تیستو»ی بی‌ریشه

پس از افتتاحیه، نمایش تئاترها آغاز شد. نمایش‌های این دوره فقط میهمان کودکان نیست و ۱۶نمایش نیز برای بزرگان طراحی، کارگردانی و اجرا شده است. نمایش «آهای! تو دیگه کی هستی؟!» به نویسندگی و کارگردانی عادل بزدوده، با طراحی صحنه زنده‌یاد کامبیز صمیمی‌مفخم، سازنده عروسک «پاتال»، دیروز اجرا شد و امروز هم روی صحنه می‌رود. اما نمایش پرطرفدار دیگر «تیستو سبزانگشتی» به کارگردانی آزاده پورمختار و هما جدیکار بود. همه برای دیدن این اثر دوست‌داشتنی که نغمه ثمینی آن را نوشته، علاقه‌مند بودند؛ هم کودکانی که بر زمین نشسته بودند و هم بزرگ‌ترها که سال‌ها عاشقانه این کتاب را خوانده بودند. هرچند همه‌چیز نمایش متفاوت با داستان و روح آن بود، هرچند شخصیتی که به اثر اضافه شده بود، سخنگوی خوبی برای انتقال اطلاعات نبود و هرچند گل‌هایی که شکلشان بر گوشه و کنار صفحه می‌افتد، جای هیجان گل واقعی‌ای را نمی‌گرفت و فقط «حسن معجونی» بود که در نقش راوی اخبار به‌خوبی در نمایش نشسته بود، هرچند بیشتر ضعف این نمایش به کارگردانان و نویسنده‌اش برمی‌گردد و تفاوت دیدشان با اثری که از آن اقتباس شده بود، نه به بازیگران که به‌خوبی بازی می‌کردند و طراحی صحنه‌ای که اتفاقا بسیار مدرن بود.

ادامه از صفحه ۷

برش «شرقی» از هستی

به این معنا، حفره‌ای که در دل ساختمان اداری بهشهر قرار گرفته درواقع حفره‌ای در دل منطق و تعریف غربی از سیستم، کیفیت فضایی و تجربه زیسته کار اداری (در آن زمان) است؛ حفره‌ای در معنایی تمام‌قد «شرقی - ایرانی» که نه‌تنها از فقدان چیزی حکایت نمی‌کند و (تولید نشده)، بلکه به‌عنوان قسمت «توپر» معنا و مفهوم اثر، خود تاکیدی است بر معنای پررنگ حضور «زندگی»، «نشاط»، «طبیعت» و «کرامت» در هر فعالیت انسانی نزد تفکر شرقی - ایرانی. از این جهت معماری ساختمان اداری بهشهر در عین اینکه نه طاق و قوس دارد و نه آجر بلکه از بتن لخت به‌عنوان فرزند خلف معماری مدرن ساخته شده، اما درعین‌حال محصول نگاه شرقی و «ایرانی» است. همان‌طور که زبان به تعبیر هایدگر، به‌مثابه برشی از هستی و محصول «شکل تفکر» و تفسیر یک جامعه از «هستی» است، معماری نیز به‌مثابه بخش قابل‌توجهی از «عینیت» زبان، درواقع نمود کالبدی تفکر و تفسیر یک جامعه از هستی و مسایل مختلف آن است. از این منظر، مساله اساسی درواقع «بازتعریف» و قرائت هرموضوع و مساله در نگاه شرقی به آن مساله است که در نهایت به محصول نهایی با قرابت هرچه بیشتر به آن «شکل تفکر» و درواقع بستر فکری جامعه مولد آن منجر خواهد شد. به این معنا به نظر می‌رسد مساله معماری در این بنا مساله عمیق‌تری تحت عنوان «تفکر ایرانی» است نه صرفا کالبدی از آجر و بتن و سیمان، تفکری که اساسا کالبد را تولید می‌کند، تفکری از جنس مسجد شیخ‌لطف‌الله، خانه رسولیان، باغ‌شاهزاده یا باغ فین.